

krajina s kyvadly

*Kyvadla zavěšená mimo vítr.
Píšťaly bez dechu.
A trávy stranou času.*

*Stmívání vyhloubená v kameni.
Nikdo ti v dlani vodu nepodá.
Zčernala po zvonech a nesmíš.*

*Jan Skácel
(SMUTÉNKA 1965)*

Očistný plamen

Složení loňské redakce nám sežehly plameny změny, státnic a placené dovolené. Ale i v přírodě platí, že popel starého je nejlépeším hnojivem něčeho nového. A pod Vesuvem je po výbuchu zanedlouho půda nejúrodnější. Obyvatelé se pod něj vracejí, aby sledovali, jak z popela klíčí nový život dvojnásob rychle a dvojnásob silný. Stejně tak budete moci vy sledovat, zda se redakci podaří povstat z popela a mezi oharky vyklíčí dost zajímavých rubrik, nebo zda se popelem svých předchůdců zadusí. Osobně věřím v oheň očistný a ne dusivý.

Letos uvítáme čtyři redakční nováčky a mezi ně patří i Vít Staša, hasič žízně a recitační maratonec, co si rád přivstane, aby mohl vyzpovídat všechny recitátory a následně přišel na příčinu požáru Prostějovského Green Dealu. Tuto rubriku by

měl sledovat každý recitátor, aby načerpal tipy, jak uhasit porotcovskou výheň.

Vítězslav Adamec zvaný Siegfried nejprve запиše vážná slova porotců z hodnocení divadel, a když se zrovna nebudete dívat, vyslechne Vaše prostějovské poprvé. Pokud se vám bude v nejbližší knajpě zdát, že zrovna usnul, nenechte se mýlit, Siegfried nespí, Siegfried poslouchá! a poctivě vypaluje všechna data do své paměti.

Tereza Indrová a Pavlína Štěpánka Borská nás letos podrobně seznámí s Janem Skácelem, jehož plamen vyhasl před sto lety. Skácelovo dílo se potáhne letošním Wolkrovým Prostějovem jako červená nit. Tereza se Štěpánkou věnují každou volnou chvíli, aby nevynechaly na rozboru recitátorů jedinou plamennou poznámku k vašemu přednesu.

Nikola Beková povýšila během jednoho roku z absolutního nováčka v nejzkušennější hasičku redakce. Dostala tudíž výsadu psát rozhovory se soubory Divadel poezie a starat se o sociální média (facebook (Redakce Wolkrače), instagram (redakcewp) a náš nový youtube kanál (wolkrovy oči)). Pokud se k Vám přitočí s kamerou, prosím, neodhánějte ji, vyplatí se Vám to, uvidíte.

Uvítáme jakékoliv Vaše podněty, fotky, básně, texty, nebo Vaše Prostějovské Poprvé, které rádi otiskneme. Zasílejte, prosím, na kuncl.ma@gmail.com nebo přímo na facebook redakce.

Ohni zmar!

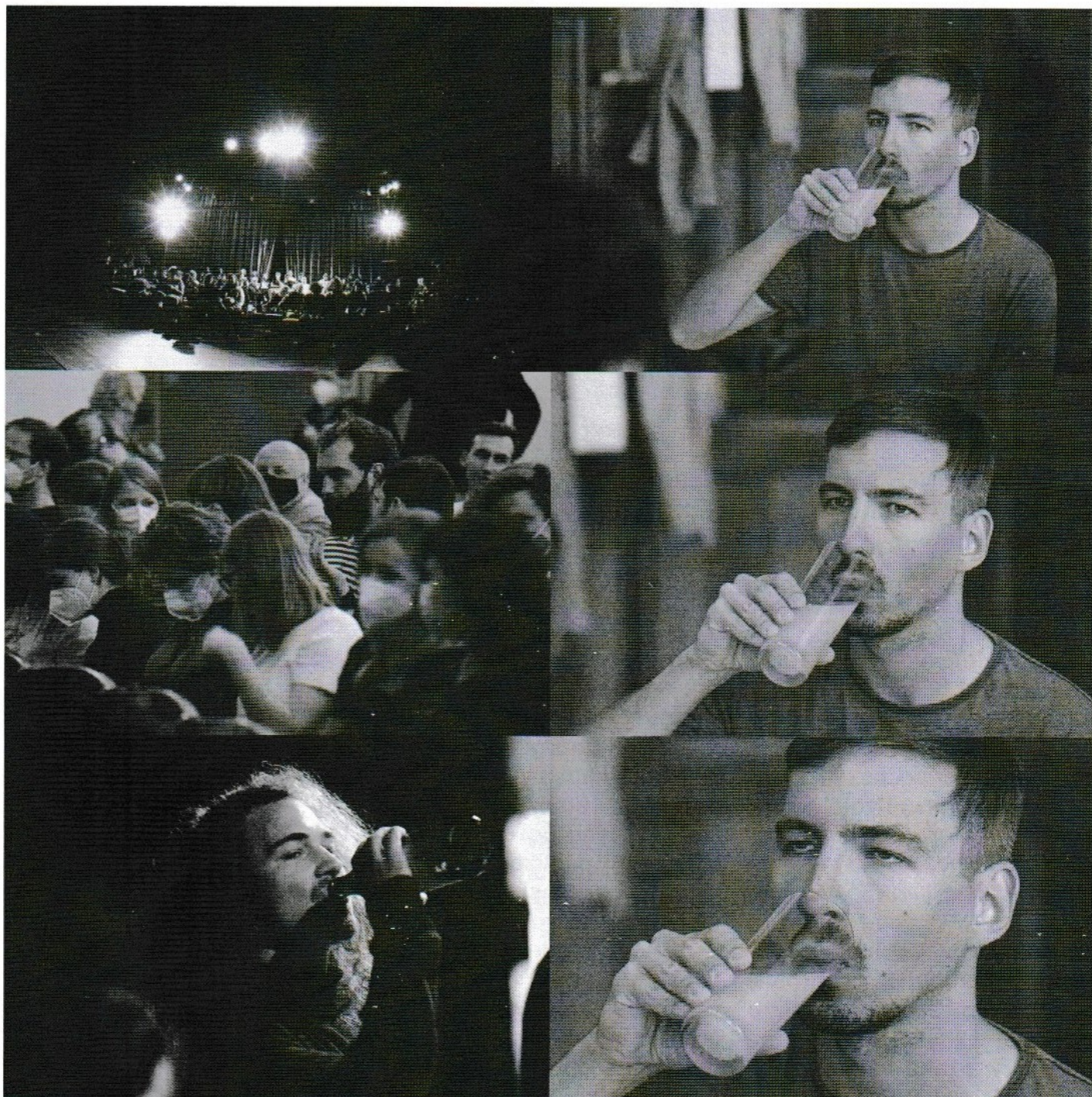
Martin Kuncl
šéfredaktor

Stravování je na vlastní náklady.

Pokud se rozhodnete poobědvat v Národním domě, Vojáčkovo nám. 1, vyberete si z denního menu a prokážete se placou účastníka WP, zaplatíte za menu č. 1, 2 nebo 3 pouze 120 Kč (včetně polévky) nebo 130 Kč (včetně polévky a 0,3 l točené kofoly).

Na sobotní večer si připravte slavnostní róby na předávání Oscarů?

Na sobotní večer si připravte slavnostní róby na předávání Oscarů!!

Básník strach

Letos v zimě uplynulo století od narození básníka a prozaiika Jana Skácela, jehož dílo je neodlučitelně spjaté s jižní Moravou. Skácel pocházel z vesnice u Strážnice, bydlel ve vsi u Břeclavi a následně přesídlil do Brna, kde žil v bytě na Kotlářské ulici. V roce 1942 byl totálně nasazen v Rakousku. Odklízal trosky po bombardování, pohřbíval oběti do masových hrobů a pracoval jako dělník v továrně na tanky a také na stavbách. Po konci války se seznámil se

svým pozdějším celoživotním přítelem spisovatelem Oldřichem Mikuláškem, který ho uvedl do literárního prostředí. S Mikuláškem byl Jan Skácel provázán i jinak. Vzal si jeho bývalou ženu Boženu. Skácelova první publikovaná báseň vyšla v brněnské Rovnosti, jejíž kulturní rubriku později vedl. Tentýž rok vstoupil básník do KSČ. Po únoru 1948 byl však obviněn z nesprávného chápání socialistického realismu a nakladatelství Československý spisovatel mu odmítlo

vydat sbírku. Z Rovnosti byl propuštěn a pět let působil jako šéfredaktor brněnského literárního časopisu Host do domu, později tam krátce vedl rubriku poezie. V roce 1970 byl vyloučen z KSČ. Publikování jeho díla nebylo kvůli jeho vztahu k tehdejšímu režimu jednoduché, avšak vydal přes deset básnických sbírek, psal také poezii a prózu pro děti, vyšly dva soubory jeho publicistických textů.

lamů a tratidel

V kamenech šplíchá tma

„Dominantní a do daleka viditelnou osobností Hdd (Hostu do domu – pozn. aut.) i brněnského literárního světa byl Jan Skácel. Postupem času se vytvořila skoro kýčovitá karikatura moudrého básníka, vysedávajícího na zápraží mystické chaloupky a poklidně rozdávajícího mnohoznačné výroky. Takový ale Skácel nebyl. Choval se velmi dynamicky a součástí jeho nepokojného denního existování byly i prudké, nezřídka nepřátelské výstupy. Údělem byl básník, ale měl v sobě hodně z příležitostně reagujícího novináře. Rád zdůrazňoval hlediska zdravého rozumu, ale zároveň byl bytostným polemikem, pohrávajícím si s konverzačními paradoxy,“ vzpomíná na básníka spisovatel Pavel Švanda v knize Paměť esejisty. Když jsem se na Pavla Švandu obrátila s dotazem, jaký Skácel byl, odpověděl, že nebyl člověk na pár řádků. Švanda píše, že Skácel byl někdy posléze nenáviděn právě těmi, kteří jej zprvu velmi obdivovali. Popisuje, že básník miloval paradoxy, neměl rád hysterii, ale přesto se občas choval přecitlivěle. „Skácelův kulturní obzor byl mimořádně rozsáhlý. Jeho vnitřní život byl složitý a ne vždy poetic-

ký. Většinou promýšlel situace do větší hloubky, než bylo v kraji zvykem. Jindy reagoval za každou cenu opozičně. Česky řečeno: on se celkem často a rád hádal,“ dodává Pavel Švanda.

Na Jana Skácela vzpomíná také básnička Věra Borská. S básníkem se potkala jen několikrát v hospodě na brněnské Šumavské ulici, kde údajně celou dobu nadával na komunisty. „Nebyl srandista, on byl trochu upjatý, trochu sebestředný, ale ne v negativním významu, to by nemohl být básník. Byl solitér. Trochu samotář, ale asi to uměl rozjet, ale znala jsem ho jen sálově.“

Potmě je tolikrát líto

Pro Skácelovu tvorbu, výlučně spojenou s jihomoravskou vesnicí a přírodou, je charakteristická málomluvnost, zkratkovité vyjadřování (často psal čtyřverší) a celková prostota. Jeho poezie dokáže inspirovat i současné literáty. „Koupil jsem si tehdy čerstvě vydanou dvojsbírku Jana Skácela Naděje s bukovými křídly, a to byl pro mě obrovský objev. Na formátu toho čtyřverší jsem viděl, že poezii je možné vytvářet tímto způsobem,

jako úplně nový svět. A tak jsem okamžitě začal vyrábět vlastní čtyřverší a poprvé v životě jsem dělal poezii tak, že jsem nezapisoval pouze nějaká hravá hnutí mysli, ale že jsem tvořil. A od té doby jsem už nikdy nepřestal,“ prozradil prozaik, básník a vydavatel Martin Reiner v rozhovoru pro Festival spisovatelů Praha.

Skácelovy básně výstižně pracují na malém prostoru s motivy ticha, tmy, lítosti, prázdna a vesnického dění. Jeho tvorbu ozvláštňují neobvyklé neologismy – například tratidla, zimobraní, beztesknost, stracholam a další. Jeden z nich – Smuténka – je i názvem jeho čtvrté sbírky.

Pavčina Štěpánka Borská a Tereza Indrová

(Zdroje:

Pavel Švanda - Paměť esejisty
výbor Jan Skácel. Květy z nahorklého dřeva (životopis)

www.pwf.cz - Martin Reiner
poezie je jako parazit, tu nemůžete jen tak opustit

MILOTA, Karel. Cesta do ticha. Plamen. 1969, č. 5, s. 94.)

Aleš Vrzák

Od raného mládí úspěšně recitoval na Wolkrově Prostějově a Po-
děbradských dnech poezie. Vystudoval český jazyk a literaturu
na Jihočeské univerzitě. V ČRo mu říkají pane šéfrežisére. Za svou
tvorbu získal velkou řadu ocenění (Prix Bohemia, Neviditelný he-
rec ad.), a dokonce o něm byla napsána bakalářská práce. Zreží-
roval pro ČRo rozhlasovou hru, ve které je hlavní postava němá.

Akram Georgi

Narodil se do smíšené česko-egyptské rodiny. Od svých dvou let
žije v Čechách. Po absolvování DAMU odešel do Brna, kde byl sedm
let členem loutkového divadla Radost. Když se vzdal trvalého an-
gažmá, vyučoval techniku mluveného projevu na JAMU. Za svého
brněnského pobytu založil vlastní divadelní soubor Pro100r. Působí
jako herec, režisér a autor na volné noze. Zahrál si i ve filmech *Lás-
ka z pasáže*, *Jak básníci přicházejí o iluze* či v *Ocasu ještěrky*.

Apolena Veldová

Od dětství se účastnila recitačních soutěží, byla členkou Dismano-
va rozhlasového dětského sboru. Vystudovala hudebně-dramatický
obor na Státní konzervatoři, poté zaměřila do Ostravy, kde se stala
členkou souboru tehdejšího Státního divadla (dnes Národní divadlo
moravskoslezské). V roce 1995 obdržela nominaci na Cenu Thálie
za Čapkovu *Věc Makropulos*. Její jméno mají mnozí spojené hlavně
s dabingem (*Panství Downton*, *Myšlenky zločince*, *Odložené pří-
pady*, *Star Trek* aj.). V současné době působí v angažmá činohry
v Divadle J.K. Tyla v Plzni.

Ema Zámečnicková

Vystudovala dramatickou výchovu na katedře výchovné dramatiky na
DAMU. V minulosti pracovala jako pedagožka na Konzervatoři Pardu-
bice a v ZUŠ Střezina v Hradci Králové. Působí jako lektorka seminářů
věnujících se přednesu a práci s hlasem, zasedá v porotách předneso-
vých i divadelních soutěží. Je autorkou příručky *Cesta k přednesu aneb
Průvodce pro pedagogy a mladé recitátory*. V roce 2017 byla oceněna
Cenou Ministra kultury za celoživotní přínos v oblasti uměleckého před-
nesu, neprofesionálního divadla a dramatické výchovy dětí a mládeže.

Jiřina Lhotská

Již od dětství se věnuje uměleckému přednesu, od středoškolských
let pak i divadlu. V minulosti pracovala jako technická redaktorka,
hrála v divadelním souboru Máj, později zářila jako herečka v měl-
nickém Novém divadle (např. role Haničky v Jiráskově *Lucerně*) a
jako dramaturgyně v KD Mělník. Do roku 2004 byla ředitelkou a pe-
dagožkou ZUŠ Kralupy, poté sklízela úspěchy jako pedagožka lite-
rárně-dramatického oboru v ZUŠ Strakonice. Můžeme ji potkat jako
lektorku i porotkyni divadelních a recitačních přehlídek. Je členkou
poradního sboru pro dětské divadlo a recitaci.

POROTCI a LEKTOŘI

Libor Vacek

Čtyřnásobný laureát Wolkrova Prostějova, jehož životní cesty se párkrát stočily k oblasti ekonomiky, kterou vystudoval na Vysoké škole ekonomické v Praze – jednu dobu působil dokonce jako ekonomický náměstek. Láska k literatuře a mluvenému slovu však překonala chladnou logiku čísel, a proto po vysoké škole nastoupil do ČRo. Tam vystřídal několik pracovních pozic od řadového redaktora až po šéfredaktora. Poté na čas odplul poznat svět do České televize, Hospodářských novin, na pozici mluvčího úřadů státní správy... až zakotvil zpátky v přístavu ČRo. Působí jako interpret i lektor hlasové přípravy pro redaktory.

Martina Longinová

V minulosti recitovala na Wolkrově Prostějově, Poděbradských dnech poezie a Moravském festivalu poezie, získávala ceny, kde se dalo. Vystudovala činoherní herectví na DAMU a poté hrála např. v divadle v Mladé Boleslavi nebo v pražské Arše. Učinkovala ve scénických čteních Stanislava Rubáše z překladů Evžena Oněgina (před lety jste mohli vidět na WP) a Hamleta (s Vítem Rolečkem). V inscenaci *HRA-NIC-E* Radovana Lipuse hrála hranici. V současnosti je nejen herečkou, ale také pedagožkou (LDO ZUŠ Kolín).

Vít Roleček

V minulosti recitoval na Wolkrově Prostějově i na Poděbradských dnech poezie, a to se řadou úspěchů. Posléze se vydal studovat činoherní herectví na DAMU. V současnosti působí jako herec v angažmá v Národním divadle moravskoslezském. Mimo to je jedním ze členů letního divadelního souboru Buzny a kuřačky. V rozhovoru pro deník *Ostravan* uvádí, že z básníků jej oslovují Pessoa, Nikl, Erben. Jezdí na motorce.

Vladimíra Bezdíčková

Recitovala s úspěchy na Wolkrově Prostějově. Vystudovala český jazyk a literaturu na Karlově univerzitě. Působí v ČRo jako slovesná dramaturgyně v literární redakci. Jednou z jejích specializací je literatura Skandinávie, a tak pro rozhlas připravuje zejména čtení ze severských textů. Dále v rozhlasu dlouhodobě připravuje programovou řadu *Osudy*. Dle slov Aleny Zemančíkové je také mimořádnou pekařkou.

Josef Kačmarčík

Recitoval na Wolkrově Prostějově (na 51. ročníku se stal laureátem I. kategorie, spolu s Vítem Rolečkem). Vystudoval činoherní režii na DAMU. Kromě Národního divadla moravskoslezského režíroval také na několika nezávislých scénách v Praze (VILA Štvanice, Vršovické divadlo MANA ad.). Často tvoří scénická čtení, což ho údajně baví, poněvadž se v nich jde přímočařeji k podstatě věci (jak uvedl v rozhovoru pro Východočeské divadlo).

POROTCI a LEKTOŘI

Radim Šíp

Od mladých let ostřílený a hlavními cenami ověřený recitátor na Wolkrově Prostějově, který následně přešel do pozice ostříleného porotce. Vystudoval filozofii na Masarykově univerzitě v Brně, kde dodnes působí na pozici docenta sociální pedagogiky. Působil na výzkumných stážích v norském Trondheimu či americkém Illinois. Zajímavostí je, že působil i jako světelný technik v brněnském Národním divadle. Jeho libůstkou je rovněž filosofie sportu.

Jitka Šotkovská

Teatroložka v Ústavu pro českou literaturu Akademie věd, kde se specializuje na divadlo a drama 20. a 21. století. Píše divadelní kritiky. Jako dramaturgyně pracuje v *Buranteatru*, kde dříve dokonce hrávala (než jí došlo, že v hledišti se cítí mnohem lépe než na jevišti).

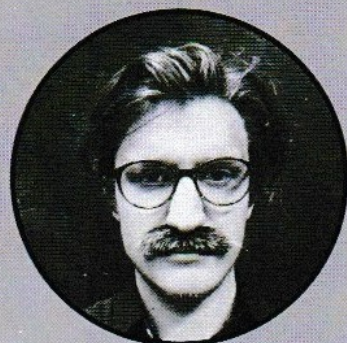

Jakub Šebesta

Vystudoval Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity a rovněž pražskou DAMU. Režisér, herec, improvizátor, vedoucí seminářů, porotce přehlídek, rovněž pracuje jako pedagog na ZŠ Štěpánská. Je lektorem divadelních a hereckých kurzů. Je členem Divadlo Delta, kde šíří osvětu o tzv. divadle fórum. V současné době je asistentem v chráněném bydlení Slapy pro dospělé lidi s mentálním postižením.

Vít Malota

V současné době dokončuje studium režie na katedře činoherního divadla na pražské DAMU. Jako literární kritik píše pro časopis *Host*. Jako režisér a interpret spolupracuje s Českým rozhlasem. Publikoval například v časopisech *Tvar*, *Host*, *Texty* a dalších. Je laureátem Literární ceny Františka Halase za rok 2020 a právě připravuje svou první básnickou sbírku. Recitátor ve výslužbě a fotbalový rozhodčí na penzi.

Vojtěch Bárta

Režisér, autor, dramaturg a umělecký šéf pražského *Chemického divadla*. Exdramaturg Činoherního studia v Ústí nad Labem. Na volné noze spolupracuje či spolupracoval s řadou divadel a kulturních institucí, mj. *Pražským komorním divadlem* v *Divadle Komedie*, *HaDivadlem*, *Divadlem Na Zábradlí*, *Divadlem X10* či Českým rozhlasem. Volný radikál, příležitostný ochotnický aktivista, performer a herec. Je také zběhlým studentem geologie a vášnivým sběratelem nerostů. V roce 1999 získal cenu Zlatý Oříšek, v roce 2003 byl laureátem Wolkrova Prostějova.

Olga Strašáková

Učitelka literárně-dramatického a výtvarného oboru ZUŠ Uherské Hradiště na pobočce v Kunovicích. Paní Olga se zaměřuje zejména na práci s hlasem na jevišti. Žáci základních uměleckých škol se pod její taktovkou umísťují na nejedné celostátní přehlídce. V roce 2017 byla umělecká činnost paní Olgy rozšířena o politický rozměr, kdy se stala místostarostkou kulturního sektoru Kunovic, ačkoliv od devadesátých let je členkou zastupitelstva Zlínského kraje a je také členkou Výboru pro výchovu vzdělání a zaměstnanost Zlínského kraje.

Jana Machalíková

Několikanásobná laureátka Wolkrova Prostějova. Vystudovala výchovnou dramaturgii na DAMU, kde nyní i vyučuje. Porotkyně, účastnice i pořadatelka nejrůznějších recitačních přehlídek. Spoluzakladatelka Středoškolské improvizací ligy a České improvizací ligy. Dále je členkou pražského týmu zdravotních klaunů.

Jakub Doubrava

Narodil se v Českých Budějovicích, absolvoval DAMU – obor herectví na Katedře alternativního a loutkového divadla. Ztvárnil hlavní roli v televizním filmu Kousek nebe režiséra Petra Nikolaeva. Jako režisér Českého rozhlasu se věnuje zejména literárním pořadům. Založil a tvoří Kabaret Kajbar a experimentální divadelní skupinu TEArTRAJDO. Je autorem veřejných pořadů Četba na přání (České Budějovice) a Cafe Jednorožec (Klatovy), příležitostně s chutí porotcuje recitační a divadelní přehlídky.

Tim Postovit

Narodil v ukrajinském Kyjevě. Je básníkem a pořadatelem literárních akcí, ze kterých lze zmínit hlavně projekt s názvem Újezdni básně. V současné době se intenzivně věnuje slam poetry a je mistrem ČR v duoslamu za rok 2019. Publikoval na serveru Literarni.cz a v časopisech Maskil, Deník referendum ad. Verše z jeho debutní sbírky Magistrála (Pointa, 2019) byly zařazeny do ročenky Nejlepší české básně (Host). Minulý rok vydal kritiky oceňovanou sbírku Motýlí pavilon. Jeho překladové práce z ruštiny vyšly ve čtvrtletníku Revolver Revue. Pracuje jako lektor českého jazyka a podílí se na organizaci projektů galerie současného umění Katie Feygie Art.

POROTCI a LEKTOŘI

/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /

/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /

přípitek

Ještě si přiřukneme
a vypijem to tiše.
Nikomu nepovíme,
co víno o nás zná.

A padne hvězda.
Tenká jako plíšek.
A voda blízko mostů
bude stříbrná.

Jan Skácel
(SMUTÉNKA 1965)

/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /

/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /Skácel/100/+ /

Wolkráč zelenější aneb Prostějovský Green Deal

Nacházíme se na prahu klimatické krize. S tímto nesporným faktem je třeba se smířit. Dokonce i tady v Prostějově. Zároveň je ale nutné převzít osobní zodpovědnost, takřkajíc postavit se výzvě čelem a přispět k přesměrování společnosti z dráhy fosilní, konzumní a devastující, na dráhu zelenou, udržitelnou

a sociálně spravedlivou.

Wolkrův Prostějov působí sice jako oáza klidu v rozbouřeném a krizemi zmítaném světě, ovšem není možné nechat se ukolébat a zavírat oči před všudypřítomnými hrozbami. Musíme si uvědomit, že už ani poklidné háje poezie nejsou chráněné před suchem a požáry, a že i divadelní odpad je třeba třídit.

Nevíte, kde jíst a jak se pohybovat po městě, aby to bylo šetrné, případně co má společného přednes s recyklací nebo jukebox s rypadlem? Nevadí! Tento angažovaně-utopisticko-pedagogicko-edukativní seriál vám bude přinášet pravidelné rady a tipy jak se chovat na festivalu udržitelně a při tom si ho užít naplno!

Vítek Staša

Hluky, šraml, melodie (d)uši chtivě opi(lu)je.

Rubrika tato budiž věnována hudbě festivalu ve všech jeho zákoutích. Každý den vás pozvu na hudební program večera a zhodnotím hudební složky proběhlých představení a kvalitu večerních kapel. A protože bychom měli být nejen konzumenti, ale i tvůrci, obnovme tradici každovečerních jamm sessionů kdekoliv, kde budem zrovna trdlovat a polykat moky. Zpívat, hrát a tančit může každý!

Hudební okýnko
Hudební okýnko
Hudební okýnko

A co nás čeká hned dnes v úterní večer "U Kotěry na zahrádce?" Pražsko-karlovarská grunge kapela Loudky frontmana Jirky Švece, který v roce 2009 hrál na Wolkráku s uhrančivým představením Já, Holden a dnes hostuje v chebském divadle a pořádá festival Rock in Roll u nás v západních Čechách. Na basu zde hraje Péťa Melichar, můj dlouholetý kamarád a syn zakladatele legendární folkové kapely Roháči z mého domovského Lokte. Ach, ty prostějovské náhody. Loudky, kapela silných poetických textů a rituálních melodií.

V 20:45 na slyšenou!!

Vítězslav Adamec

Prostějovské poprvé

Herakleitos: "Slunce je nejen každý den nové, ale je vždy nové."

A tak parafrázujíc Herakleita, lze si dovolit pronést zdánlivou samozřejmost, že Prostějov, neřkuli Wolkrův, je každý den, rok, baže i desetiletí nejen nový, ale je vždy nový... Před čtrnácti léty jsem díky Wolkráku objevil lázeňskou komnatu vždyobnovujícího se divadla, poezie, divadla poezie, poezii divadla. Udiven divy divadla div si nevykulím duši.

Poiésis. Opojné pojivo radosti i těžké melancholie. Na tváři lehký žal, hluboký v srdci smích.

Prostějov Husserlův i Wolkrův, moravské lázně proletářské fenomenologie.

Obejděte město po hranici k polím, hvězdárnu v hvozdu, čelem k Hloučele.

Úplně hodně nebudeme spát. Úplně hodně se budeme ptát. Smát, spát, zpívat, do uší si líbat... Recitace poprvé i naposled. Slet roztodivných vášní, tušení, hloupostí i moudrosti přešel. Večerní slety v nočních barech, noční loučení v ranní kávě.

Rubrika tato bude věnována prostějovským poprvé, tedy objevům a podivnostem, která na nás vyskočí zpoza rohu

Kramářské ulice. Realita surreálnější surrealismu. Ozývejte se s objevy, jaké poprvé vás v Prostějově zaskočilo a dostalo vás mezi nápadně vykulené jedince ulpívající na zapadlých nemístech dvorních traktů, křoví u potoka, zapadlých kantýn a putyk. I vy, co jste zde již po stopadesáté a nemůže vás již nic překvapit, vyndejte víko od kanálu a vlezte do chodeb, rour, sklepů a zašpiňte se!

Prostějovské paprlapá. Lapme se lapkou lišákem až do útrob tušení, která trouchnivějící póry pokropí a zalejí, až se rozpustíme, změkнем, prohnějme až na dřev a vydáme chutné plody.

To vám přeji srdečně!

Vítězslav Adamec

Sdělte redakci své prostějovské poprvé i vy.

Až se budete cítit dostatečně svobodní, najděte si redaktora a do ouška mu pošepťte své prostějovské poprvé. Vaše podněty sbíráme jak v polích, kantýnách tak i na magistrátu.

Redakce Wolkrova Prostějova 2022

Martin Kuncl, Nikola Beková, Vítězslav Adamec, Pavlína Štěpánka Borská, Tereza Indrová, Vít Staša
Foto: Marek Gerhard
Vydává NIPOS ARTAMA
neprošlo jazykovou korekturou